

Ministerieel besluit tot inschrijving van het Zennegat in Mechelen op de lijst van de beschermde archeologische zones

DE VLAAMSE MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN ONROEREND ERFGOED

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, 1, 7;

Gelet op het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999, 28 februari 2003, 10 maart 2006, 27 maart 2009 en 18 november 2011;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 5 februari 2014 houdende de inschrijving op het ontwerp van lijst van de voor bescherming vatbare archeologische zones van het Zennegat in Mechelen;

Gelet op de behandeling van de uitgebrachte adviezen en ingediende bezwaren door Onroerend Erfgoed op datum van 5 september 2014, zoals voorgelegd aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 5 september 2014,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium:

Wegens de cultuurhistorische en de wetenschappelijke waarde als archeologische zone:

Zennegat, gelegen in
Mechelen, Zennegatvaart
bekend ten kadaster:

Mechelen, 4de afdeling, sectie G, perceelnummers 21, 22K, 23C, 24B, 25B, 26B, 27B, 28B, 29B, 30A, 31, 34
zoals afgebakend op bijgevoegd plan.

Art. 2. Het wetenschappelijk en het cultuurhistorisch belang dat de bescherming verantwoordt, wordt als volgt omschreven:

De site Zennegat in Mechelen omvat een prehistorische vindplaats, aan de rand van een vroegere meander van de Zenne/Dijle. De aanwezige artefacten (voornamelijk vuursteen en aardewerk) duiden op een aanwezigheid vanaf het vroeg/midden mesolithicum, met een zwaartepunt van bewoning in het laat neolithicum tot de vroege bronstijd (ca. 2500 tot ca. 1800 v.Chr.).

Deze laatneolithische vindplaats is uniek voor de ruime regio. Buiten deze site beperken de laatneolithische vindplaatsen zich in de deze regio vooralsnog tot schaarse vondsten.

De kenmerken van de vuurstenen artefacten wijzen op een associatie met 'culturen' van deze periode, die voornamelijk gekend zijn van vindplaatsen in Nederland. Wat betreft de laatste fase van bewoning, rond ca. 1800 v.Chr., wijst het aardewerk eveneens op een associatie met Nederlandse vindplaatsen.

De vindplaats van het Zennegat vult dus een belangrijke regionale lacune in voor deze periode. Bovendien werden bij het opgravingsonderzoek verschillende paalkuilen vastgesteld, wat wijst op de aanwezigheid van nederzettingsstructuren. Tenslotte biedt de vindplaats eveneens, aan de rand van een oude geul, de mogelijkheden tot bewaring van organisch materiaal (bot, zaden en vruchten), wat eveneens zeer zeldzaam is voor prehistorische vindplaatsen.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschermingsvoorschriften en erfdienstbaarheden vermeld in:

a) het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999, 28 februari 2003, 10 maart 2006, 27 maart 2009 en 18 november 2011,

b) besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 1994 tot uitvoering van het decreet van 30 juni 1993 houdende de bescherming van het archeologisch patrimonium, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, 23 juni 2006, 9 mei 2008, 4 december 2009, 1 april 2011, 10 juni 2011 en 22 juni 2012.

Brussel, 03 OKT. 2014

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS